



**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De litis contestatione. Consilium LXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

fructus deteriores, aut bona nomina tempore deteriora fiant. *Gaid. Pap. decis. 366. in addit. & præterea Reus declaraverit contentum se esse, ut arrestum relaxetur: nihil est, cur ob causam reconventionalem effectus arresti perduret, hoc est, actorem non sequantur fructus sub manibus colorum seu debitorum existentes. præsertim quia Actor cautionem offerat, quæ interposita semper, ut diximus, tolli debet arrestum; quodque per negationem actoris plane illiquida effecta sit Rei reconventionis petitio, nulla illius probatione hætenus allata; & de cetero licet in huiusmodi de foro comp.*

De litis contestatione.

SUMMARY

Litis contestatio.

1. Litis contestatio an sit necessaria in causa appellationis.
2. Litis contestatio quid sit.
3. Litis contestatio in summariis necessaria non est.
4. Causa que in prima instantia est summaria, est quæque summaria in causa appellationis.

CONSIL. LXXIII.

QUAMVIS controversi juris articulus sit, an in causa appellationis à sententia definitiva requiratur & necessaria sit litis contestatio, & illa omittenda lara sit nulla, quibusdam existimantibus illam omnino esse necessariam, & omittam vitiare sententiam, glossæ in c. Ramaldus in v. contestata, & ibi Panormi. de rescriptis, Bart. in l. Cum antea in v. 6. illud c. de appellat. Archidias. in c. si autem in fine l. 1. q. 6. Bart. Cynus & alij in l. 1. c. Ne liceat in ead. caus. tertio provoc. communius tamen receptum est, litis contestationem in appellationis causa necessariam non esse, si in prima causa seu instantia facta fuerit, Canonistæ & præsertim Phil. Decius in c. Per tuas de appellat. Mathes. singulari 63. nu. 4. in addit. Bald. ad Rubr. c. de usur. & fruct. legator. & in d. l. 1. c. Ne liceat & c. nota decis. 467. auditur in novis, alias est 7. de liti contest. & 203. Nota quod servat, alias est 5. & 669. Quando ali. ua, alias est 9. De liti contest. in antiquis. Marianus Socin. in c. Quoniam fre. uenter nu. 74. in 79. Fallentia v. l. te non contest. quia in tali causa articulus de iustitia appellationis non est separatus à negotio principali; ut merito sufficiat contestatio facta in causa principali coram iudice, qui de principali cognovit, sive utraque pars causam appellationis prosequatur & in ea consistat, sive altera contumaciter absit. Et sanè qui originem & verum usum litis contestationis expendit, facile deprehendit errorem eorum, qui in appellationis causa contestationem requirunt. Contestatio enim nihil aliud est, quam expressa declaratio partium volentium litigare potius quam à lite recedere; cuius animi & voluntatis declaratio potissimum deprehenditur, cum Reus primi iudicis sententiâ condemnatus, manus non dat, sed pertinacius adhuc se litigare velle significat per interpositionem & prosecutionem appellationis. Cum igitur in causa primæ instantiæ, quæ introducta est coram Magnifico Domino Rectore inter Joannem Maes Actorem, & Antonium Bergaingne Reum, formalis facta fuerit litis contestatio, nihil nocere debet, si in secunda instantia appellante Antonio, eadem contestatio rã formaliter repetita non fuerit.

Conf. Wamel. Tom. I.

De quo dubitari non potest, ob id quod ex omnium, etiam illorum, qui regulariter contestationem in appellationis causa requirunt, sententiâ, liti contestatio omittenda in appellationis causa non causet nullitatem vel Actorum vel sententiæ, si sine contradictione partium tacito velut consensu omittenda fuerit, nec ab ullo litigantium petita, Phil. Francus & Decius in d. exp. Per tuas nu. 3. Covar. in d. c. Ramaldus nu. 1. in fin. & hoc est, quod dicit Baldus, in d. l. 1. c. Ne liceat in una & e. in fine; quod si partes de concordia processerunt in causa appellationis lite non contestatâ, iudicium valeat. Cum ergo hæc causa appellationis per omnium decem terminorum substantialium observationem sit ad finem perducta, & utrimque jus petitur; non potest nunc sine evidente calumnia processus irritari ex defectu solemnium contestationis. Quæ tamen iterum hic in effectum includitur ipso iuramento de calumnia, quod in hac causa præstitum est, quod jus nominatim præcipit præstandum etiam in appellationis causa, c. 2. in princ. De iuramento calum. lib. 6. Deinde hoc quoque hic ad excusationem adferri potest, quod nemo sit, qui non admittat in appellationis causa omitti posse litis contestationem tunc, cum in prima instantia sine vitio nullitatis amitti potuit, Decius in d. c. Per tuas nu. 4.

Est autem certum, quod in summariis causis, atque item in iudicijs, ubi summarie causæ tractantur non requiratur litis contestatio, Clem. sape de verb. signif. & ibi Cardinalis Zabarella, & alij. Iam vero certum & indubitatum est, quod omnes causæ, quæ coram D. Rectore huius Universitatis Lovaniensis tractantur; summarie tractari debeant, nullâ iudiciorum solemnitate servatâ: atque ita cum ejusdem naturæ & qualitatibus sit causa appellationis, cujus fuit prima instantia, sequitur, ut si prima instantia fuit summaria, secunda quoque summaria esse debeat, Angel. in l. 1. An per alium causæ appell. reddi poss. & sic perinde in secunda, ut in prima, omitti possit litis contestatio, potissimum cum pars eam non urget: eaque ratione decidit Robertus Maranta, in tract. de ord. iudiciario parte 6. tit. de liti contest. in princ. quod quia omnes causæ in reg. o. Neapolitano summarie sunt ex constitutione regni, in ijs procedi possit sine liti contestatione. Quod in causa hac tanto magis locum habere debet, ex eo, quod per reformatam statuta ejusdem Universitatis sub tit. De officio & iurisdic. nominorum quinque iudicum appellat. a. 4. constitutum sit, causam appellationis ex iisdem actis primæ instantiæ decidi debere, omittâ terminorum solemnium observationem; nisi appellans nova facta velit allegare, aut non probata probare, declarando id in primo aut secundo termino: quæ quidem declaratio etiam in proposito casu facta sit per appellantem, ex post subsecutus tamen invenitur falsa fuisse; quia neque nova facta aliqua allegata sunt, imò nec aliquis libellus appellatorius exhibitus; neque item probationes aliquæ adductæ: sic quod evidentissimum sit Appellantem nihil aliud quam dilationes & occasionem trahendi causam quævisisse. Quamobrem dicimus, partes Magnifici Domini Rectoris esse, ut rejectâ hac frivola allegatione seu objectione nullitatis, ad taxationem expensarum & executionem latarum sententiarum procedat.

M

De li: